

”Det är dags för regeringen att byta fot och våga ta ett tydligt ledarskap”

Regeringens vargpolitik är ett misslyckande – flera felsteg har lett till att regeringen tappat initiativet.

Vargfrågan börjar alltmer närma sig en härds- smälta, sade en person med insikt i frågan till mig i förra veckan. ”Alla är osams med alla, och ingen är nöjd”.

Jag tror att många vid det här laget instämmer i den analysen, oavsett var man står i sakfrågan. Sedan är det tyvärr slut med enigheten, och på den centrala punkten – hur en vargförvaltning som de flesta kan leva med ska se ut – tycks oenigheten vara total. Det finns heller ingen sam- syn kring vad den annalkande härds- smältan beror på och vems felet är. Vad är det som gått snett och varför?

”Det är EU:s fel”, säger vissa, som inte anser att den svenska vargpolitiken ska dikteras från Bryssel. Även naturvårdsorganisationerna, som anmälde licensjakten på varg till EU-kommissionen, får sin släng av slev. Vi har, menar man, med EU:s hjälp satt käppar i hjulet för vad dessa förespråkare uppfattade som en bra vargpolitik.

”Det är regeringens fel”, säger andra som menar att regeringen inte förmått hantera den svåra frågan på ett ändamålsenligt sätt.

SJÄLV ANSLUTER JAG mig föga förvånande till den senare kategorin och vill peka på ett antal allvarliga felgrepp från regeringens (och riksdagens) sida:

- när regeringen föreslog den nya rovdjurspolitiken, som antogs av riksdagen 2009, lyssnade man enbart på den ena sidan i debatten och antog jägarorganisationernas förslag om ett tak för vargstammen, licensjakt och genetisk förstärkning mer eller mindre rakt av. Ingen hänsyn togs till naturvårdsorganisationernas syn på saken, eller till det faktum att vi hävdade att jakten var oförenlig med lagstiftningen.

- trots att en genetisk förstärkning av vargstammen var en förutsättning för jakten hade man inte ens klart för sig om detta över huvud taget var möjligt innan man genomförde först en, och sedan ytterligare en licensjakt på varg.

- trots förslag från Naturvårdsverket om att jaktbeslut ska kunna överklagas av organisationer, sade regering och riksdag nej till en sådan ordning när den nya politiken klubbades. Därför är EU-kommissionen den enda instans man kan vända sig till för att begära en rättslig prövning av svenska jaktbeslut.

- trots allvarliga invändningar från Kommissionen mot licensjakten har regeringen inte bemött dessa på annat sätt än att envist hävda samma argument om och om igen – att licensjakten inte strider mot direktivet.

När så regeringen slutligen kröp till korset den 17 augusti i år och besvarade EU:s Motiverade

yttrande, tog man bort taket på 210 vargar och ställde in licensjakten under 2012. Detta var naturligtvis ett indirekt erkännande att dessa inslag var emot EU-lagstiftningen även om regeringen fortsatt hävdade att så inte var fallet.

Samtidigt gör regeringen det ödesdigra misstaget att skapa ytterligare förväntningar på fortsatt licensjakt genom att ge utfästelser om att vargstammen ska begränsas genom en skydds- jakt utformad som licensjakt. ”En licensjakt kan – beroende på motivet för jakten – således vara en skydds- jakt”, skriver regeringen i uppdraget till Naturvårdsverket.

Sedan dess har både frustrationen och förvirringen varit fundamental och Naturvårdsverket har kämpat med att leverera ett svar till regeringen på ett omöjligt uppdrag. Jägarna har reagerat starkt med både politisk utpressning och profetior om att den illegala jakten på varg kommer att öka. Allt vargsamarbete har avbrutits tills dess att regeringen ånyo rättar sig efter Jägarförbundets krav, vilket innebär jakt och en minimal vargstam.

ENLIGT DEVISEN ”som man ropar får man svar” har regeringens egen utsaga om att vargjakt är det enda medlet för ökad acceptans lett till att ut- sagan blivit en självuppfyllande profetia. Ingen vargjakt – ingen acceptans! Om regeringen jobbar med acceptansen som enda grundläggande måttstock för hur vargstammen ska förvaltas leder det naturligtvis bara till att de som inte accepterar varg framhärdat i sitt hårdnackade motstånd. Strategin har varit framgångsrik hos många politiker hittills och varför överge ett vin- nande koncept?

Det är dags för regeringen att byta fot och våga ta ett tydligt ledarskap för den svenska vargpolitiken. Behöver vargstammen växa till sig och den genetiska situationen lösas innan fortsatt jakt måste detta slås fast. Politisk flathet och ständiga eftergifter för en stark jägarlobby är inget framgångskoncept för en god förvaltning av den svenska vargstammen.

**ANN DAHLERUS
GENERALSEKRETERARE**

Foto: Lina Ricklund

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

275 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utom-
lands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

275 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Ansvarig utgivare

Roger Olsson
tel 0521-676 44
070-532 21 10
roger.olsson@rovdjur.se

Redaktör

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd

Ylva Lindberg
Anders Bjärvall
Hans Ring

Medverkan

med material i
tidningen sker på ideell basis.
Våra Rovdjur redigerar materialet
i samråd med medverkande och
väljer publiceringstillfälle.
Välkommen med text- och bild-
bidrag!

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1/2012
16 januari 2012

Tryck

Sörmlands Grafiska

Upplaga

6 000 ex

Omslagsfoto

Hans Ring
varg (hägn)